Powszechny

Dziennik praw krajowych i rządowych

dla

kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi wraz z Księstwami Oświecimskiém i Zatorskiém, tudzież z Wielkiém Księstwem Krakowskiém.

Część XXX.

Wydana i rozesłana dnia 30. Marca 1852.

Allgemeines

Landes-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kronland Galizien und Lodomerien mit den Herzogthümern Auschwitz und Zator und dem Großherzogthume Krakau.

XXX. Stück.

Ausgegeben und versendet am 30. März 1852.

248.

Rozporządzenie Rządu krajowego z dnia 24. Lipca 1851,

wydane do wszystkich urzędów obwodowych i magistratu lwowskiego (za równoczesnem udzieleniem odpisu Naczelnikowi komisyi gubernijalnej w Krakowie),

którem oznacza się waga, tudzież sposób częściowej sprzedaży i handlu świecami wszelkiego rodzaju z wosku, stearyny, łoju lub innych tłuszczów wyrabianemi, a którem oraz ustanawia się, iż niezachowanie tego rozporządzenia jako przestępstwo przepisów policyi targowej karane być ma.

Gdy w sprzedaży świec postrzeżono wielorakie różnice wagi, które i powszechnej sprawie handlu szkodzą, i publiczności uszczerbek przynoszą, przeto wysokie Ministerstwo handlu widziało się spowodowanem z odwołaniem się do ministeryjalnych rozporządzeń z dnia 13. Września 1848 l. 1192, i dnia 18. Listopada 1848 l. 1931 nanowo rozporządzić, że we wszystkich krajach koronnych i częściach monarchii, gdzie waga wiedeńska jako prawna zaprowadzona jest, sprzedaż świec wszelkiego rodzaju, robionych z wosku, stearyny, łoju i innych tłuszczów, odbywać się powinna podług wagi ustanowionej na zasadzie funta wiedeńskiego, 32 łuty mającego, i że w częściowej sprzedaży lub handlu każda ku temu przygotowana paczka świec takowych napisem, ile waży, opatrzona być ma. Niezachowanie tego rozporządzenia uważane i karane być ma jako przestępstwo przepisów policyi targowej.

Co urzędowi obwodowemu (magistratowi) w skutek rozporządzenia wysokiego Ministerstwa handlu z dnia 11. Lipca 1851 l. 3085, z odniesieniem się do wydanych ztąd rozporządzeń z dnia 27. Września 1848 l. 70779 *), i z dnia 23. Lutego 1849 l. 87395 **)

do urzędów obwodowych

ku dalszemu ogłoszeniu przez zwierzchności miejscowe,

do wszystkich

z tą uwagą do wiadomości podaje się, iż rozporządzenie to, co do wyszczególnienia wagi na paczkach świec, przygotowanych do częściowej sprzedaży lub handlu, z dniem 1. Września 1851 mocy obowiązującej nabywa.

Gołuchowski m. p.

---

*) W Zbiorze praw prowincyjonalnych z r. 1848, nr. 91.

**) W Dzienniku praw krajowych, tomie uzupełniającym pod nr. 185.

248.

Erlaß des Landesguberniums vom 24. Juli 1851,

an sämmtliche Kreisämter und den Lemberger Magistrat, (unter gleichzeitiger Mittheilung einer Abschrift an den Vorsteher der Gubernial-Kommission in Krakau),

womit das Gewicht, so wie die Art des gewerblichen Verschleißes oder Verkehres aller aus Wachs, Stearin, Unschlitt und anderen Fettstofen erzeugten Kerzen bestimmt, und die Bestrafung der Nichtbefolgung dieser Anordnung, als eine Umgehung der Marktpolizeiordnung angeordnet wird.

Da bei dem Kerzenverkaufe manigfache Gewichtsabweichungen wahrgenommen worden, welche bei den allgemeinen Verkaufsinteressen abträglich sind, und Beeinträchtigungen des Publikums zur Folge haben, so fand sich das hohe Handelsministerium bestimmt, mit Berufung auf die hohen Ministerial-Erläße vom 13. September 1848 Z. 1192 und vom 18. November 1848 Z. 1931 neuerlich anzuordnen, daß in allen Kronländern und Theilen der Monarchie, wo das Wienergewicht als das gesetzliche eingeführt ist, der gewichtweise Verkauf aller aus Wachs, Stearin, Unschlitt und anderen Fettstoffen erzeugten Kerzen nach der Gewichtseinheit des Wiener Pfundes à 32 Loth geschehen, und daß im gewerblichen Verschleiße oder Verkehre jedes hiezu vorbereitete Paquet solcher Kerzen mit einer den Gewichtsinhalt bezeichnenden Aufschrift versehen seyn müsse. Die Nichtbefolgung dieser Anordnung ist als eine Umgehung der Marktpolizeiordnung zu behandeln und zu bestrafen.

Wovon das Kreisamt (der Magistrat) in Folge Erlaßes des hohen Handels-Ministeriums vom 11. Juli 1851 Z. 3085, mit Bezug auf die hierortigen Erläße vom 27. September 1848 Z. 70779*) und vom 23. Februar 1849 Z. 87395**)

(für die Kreisämter),

zur weiteren Kundmachung mittelst der Ortsobrigkeiten

(für alle),

mit dem Bemerken verständiget wird, daß man den Anfangspunkt der Wirksamkeit dieser Anordnung rücksichtlich der Bezeichnung der zum Verschleiße oder Verkehre vorbereiteten Kerzenpaquete, auf den 1. September l. J., festzusetzen findet.

Goluchowski m. p

---

*) In der Provinzial-Gesetzsammlung vom Jahre 1848, unter Nr. 91.

**) Im Ergänzungsbande des Landes-Gesetzblattes unter Nr. 185.

249.

Rozporządzenie Namiestnika z dnia 28. Lipca 1851,

wydane do Naczelników wszystkich obwodów (za równoczesnem udzieleniem odpisu Naczelnikowi komisyi gubernijalnej w Krakowie, do Naczelnika bukowińskiego urzędu obwodowego w Czerniowcach i do komendanta pułku IV. żandarmeryi),

z tymczasowem postanowieniem, że gminy obowiązane są żandarmeryi w każdym razie dawać posłańców, potrzebnych do przesyłania korespondencyj służbowych, a oraz zawierające przepisy do wyrachowania zapłaty za posyłkę w każdej stacyi żandarmeryi.

Względem przesyłania służbowych korespondencyj żandarmeryi stanowi §. 175. instrukcyi służbowej, że na ten cel poczty lub posłańców listowych używać należy; że na stanowiskach, gdzie nie ma poczt i posłańców listowych, rzeczą jest komendanta starać się o zarządzenie celowi odpowiedne; że używanie żandarmów do posyłek listowych surowo jest zakazanem, i że tylko nadzwyczajne nagłe wypadki odstąpienie od tego przepisu usprawiedliwić mogą.

Atoli ta ustawa wymaga bliższego wyjaśnienia, gdy oprócz innych okoliczności, nie dotyka punktów istotę rzeczy stanowiących, mianowicie: czy gminy są obowiązane do dawania posłańców dla przesyłania korespondencyj służbowych; czyli posłańców w scisle oznaczonych dniach, lub tylko według chwilowej potrzeby wysyłać potrzeba, nakoniec czyli tymże zapłata za drogę należy się.

Ponieważ orzeczenie względem tych punktów nie można było zostawić do woli pojedyńczych komendantów stacyjnych, przeto uznałem potrzebę wydania normy, w okręgu pułkowym powszechnie obowiązującej, by tym sposobem oznaczyć pewną miarę tak dla prawa komendantów żandarmeryi, jakoteż dla odpowiednego onemuż obowiązku stron dotyczących.

Pułkowa c. k. komenda żandarmeryi, uprzednio odemnie wezwana, udzieliła mi dane sobie w tym przedmiocie tu załączone polecenie c. k. jeneralnej inspekcyi żandarmeryi z dnia 31. Marca 1851 do l. 3757, z którego okazuje się, że stanowcze orzeczenie względem przesyłania korespondencyj żandarmeryjnych, według przytoczonego rozporządzenia wysokiego Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 27. Marca 1851 za l. 5646/443 do uregulowania służby posyłkowej przy organizacyi gmin, odłożonem zostało.

Tymczasem należy do tego używać częścią organów władz administracyjnych, częścią posłańców z gminy, a należytość za drogę, którą komendant żandarmeryi płacić ma, polityczne władze w porozumieniu z komendami skrzydłowemi winni są liczebnie oznaczyć. Według dalszego doniesienia pułkowej c. k. komendy żandarmeryi, powinnyby właściwie gminy w tych miejscach, gdzie poczty lub posłańcy listowi nie istnieją, codziennie dawać posłańca, gdy komen-

249.

Erlaß des Statthalters vom 28. Juli 1851,

an sämmtliche Kreisvorsteher, (unter gleichzeitiger Mittheilung einer Abschrift an den Vorsteher der Gubernial-Kommission in Krakau, jenen des Bukowinaer Kreisamtes in Czernowitz und den Kommandanten des IV. Gensd'armerie-Regimentes),

enthaltend die provisorische Norm über die Verpflichtung der Gemeinden, die jeweiligen zur Beförderung der Gensd'armerie-Dienst-Korrespondenz erforderlichen Boten beizustellen, so wie die Bestimmungen über den hiefür in jeder Gensd'armerie-Stazion zu ermittelnden Weglohn.

Hinsichtlich der Beförderung der Dienst-Korrespondenz der Gensd'armerie bestimmt der §. 175 der Dienst-Instrukzion, daß zu diesem Behufe der Post oder der Briefbothen sich zu bedienen sei; in den Standorten, wo diese Anstalten nicht bestehen, bleibe es die Sorge des Kommandanten, eine zweckmäßige Vorkehrung zu treffen, die Verwendung der Gensd'armen zu Brief-Ordonanzdiensten sei strengstens untersagt, und es können nur außerordentliche dringende Fälle eine Ausnahme rechtfertigen.

Diese Vorschrift bedarf jedoch einer näheren Erörterung, und es sind hier nebst anderen Umständen, die wesentlichen Punkte nicht berührt, ob die Gemeinden verpflichtet sind, zur Beförderung der Dienstkorrespondenz Boten beizustellen, ob der Botengang an regelmäßig bestimmten Tagen, oder nur nach dem jeweiligen Bedarf zu geschehen habe, endlich ob den Boten ein Weglohn zu entrichten sei.

Nachdem die Entscheidung hierüber dem Ermessen der einzelnen Posten-Kommandanten nicht überlassen werden konnte, so erschien es mir nothwendig, eine für den Regimentsbezirk allgemein verbindliche Norm festzustellen, damit die Berechtigung der Gensd'armerie-Kommandanten und die entsprechende Verpflichtung der betreffenden Parteien auf ein bestimmtes Maß gebracht werde.

Das k. k. Gensd'armerie-Regiments-Kommando, an welches ich mich vorläufig gewendet habe, hat mir die in dieser Hinsicht erhaltene, im Anschluße beifolgende Weisung der k. k. Gensd'armerie-General-Inspekzion vom 31. März 1851 Z. 3757 mitgetheilt, aus welcher zu entnehmen ist, daß die definitive Norm bezüglich der Gensd'armerie-Korrespondenzbeförderung, laut des bezogenen Erlaßes des hohen Ministeriums des Innern vom 27. März 1851 Z. 5646/443 bis zur Regelung des Botendienstes, bei den zu organisirenden Gemeinden verschoben wurde.

Vor der Hand sollen hierzu theils Organe der administrativen Behörden, theils Gemeindeboten verwendet, und die Ziffer des von den Gensd'armerie-Kommandanten zu entrichtenden Botenlohnes von den politischen Behörden im Einvernehmen mit den Flügel-Kommanden ermittelt werden. Nach einer ferneren Mittheilung des k. k. Gensd'armerie-Regiments-Kommando sollte eigentlich in denjenigen Stazionen, wo keine Post oder Briefboten bestehen, täglich ein Bote von der Gemeinde beigegeben werden, weil der

dant stacyi podług §. 55. ustawy organicznej *) codzień doniesienia służbowe komendzie skrzydłowej przesyłać jest obowiązany.

Lecz ponieważ trafia się to, że niektóre stacyje w niektórych dniach, z powodu że nic się nie wydarzyło, nie mają także nic do doniesienia, zatem dość będzie dawać posłańców według każdoczesnej potrzeby komendy stacyjnej.

Upraszam tedy...... WMPana, abyś porozumiawszy się z skrzydłową c. k. komendą żandarmeryi w każdej stacyi wyrachował zapłatę posyłkową, którąby żandarmeryja od każdej mili tam i na powrót odbytej uiszczać miała; następnie zaś podległe sobie zwierzchności miejscowe i przełożonych w sposób odpowiedny zawiadomił, że gminy do dawania potrzebnych posłańców są obowiązane, tudzież jaka zapłata posyłkowa ustanowioną została.

Zresztą rozumie się przez się, że w dniach, w których posłańcy gminy po urzędowe korespondencyje do miejsc przeznaczenia odchodzą, ciż od komendantów stacyjnych dla oszczędzenia nowych wydatków użytymi być mają.

Gołuchowski m. p.

Dodatek do Nru 249.

Rozporządzenie jeneralnej inspekcyi żandarmeryi z dnia 31. Marca 1851 za l. 3757,

wydane do komendy pułku IV. żandarmeryi.

Według rozporządzenia wysokiego Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 27. b. m. do l. 5646/443, należy na ustanowienie zasady co do przesyłania korespondencyj żandarmeryi do oddziałów pułkowych po za drogą pocztową stojących zaczekać, dopóki w pertraktacyi zostająca podobna sprawa uregulowania służby posyłkowej dla gmin nie zostających w związku z miejscem urzędowania starostw powiatowych rozstrzygnioną nie zostanie.

Nim to nastąpi, mają do onej służby być używani, jak to się w Węgrzech dzieje, częścią organa administracyjnych władz, częścią posłańcy gminy, ustanowienie zaś zapłaty posyłkowej, która według różnicy stosunków krajowych także różnić się będzie, która atoli w żadnym przypadku kwoty 10 krajcarów mon. kon. (za każde dwie godziny) od mili tam i na powrót odbytej przewyższać nie może, należy zostawić skrzydłowym komendom żandarmeryi, w tym przedmiocie porozumieć się mającym z administracyjnemi władzami miejscowemi.

Przypadające sumy wynagrodzenia należy co miesiąc wypłacać peryjodycznie za pokwitowaniami, dotacyjnemu funduszowi żandarmeryi dawać się mają-

*) W Dzienniku praw państwa z roku 1850, część XII, nr. 19, stron. 203.

Stazions-Kommandant nach §. 55 des organischen Gesetzes*) täglich die Dienstesanzeigen dem Flügel-Kommando zusenden soll.

Es geschieht aber, daß von manchen Stazionen an einigen Tagen, weil sich nichts ereignete, auch keine Meldung einzusenden kömmt; aus diesem Anlaße sei es hinreichend, daß die Boten nach dem jeweiligen Bedarf des Stazions-Kommando beigestellt werden.

Ich ersuche demnach Euere .... im Einvernehmen mit dem k. k. Gensd'armerie-Flügel-Kommando den in jeder Gensd'armerie-Stazion für jede Meile des Hin- und Rückweges von der Gensd'armerie zu zahlenden Botenlohn zu ermitteln, und hierauf die unterstehenden Ortsobrigkeiten und die Gemeindvorstände von der Verpflichtung der Gemeinden zur Beigebung der erforderlichen Boten, so wie von dem ermittelten Ausmaß des Botenlohnes entsprechend in die Kenntniß zu setzen.

Es versteht sich übrigens von selbst, daß an den Tagen, an welcher Gemeindeboten zur Abholung ämtlicher Dienstschriften an den Ort der Bestimmung abgehen; diese von den Posten-Kommandanten zur Ersparung neuer Auslagen zu benützen sind.

Goluchowski m. p.

Beilage zu Nr. 249.

Erlaß der Gensd'armerie-General-Inspekzion vom 31. März 1851 Z. 3757,

an das IV. Gensd'armerie-Regiments-Kommando.

Vermög hohen Erlaßes des Ministerium des Innern vom 27. d. M. Zahl 5646/443 muß wegen Aufstellung einer Norm bezüglich der Gensd'armerie-Korrespondenzbeförderung in die, außerhalb der Postroute stazionirten Regiments-Abtheilungen zugewartet werden, bis über eine im Zuge befindliche analoge Verhandlung wegen Regelung des Botendienstes für die, mit dem Amtssitze der Bezirkshauptmannschaften nicht in Verbindung stehenden Gemeinden entschieden seyn wird.

Vor der Hand sollen daher, wie es in Ungarn geschieht, theils Organe der administrativen Behörden, theils Gemeindeboten zu jenem Dienste zu verwenden, und die Ausmittlung der nach Verschiedenheit der Landesverhältnisse wechselnden Ziffer des Botenlohnes, welcher in keinem Falle den Betrag von 10 kr. K. M. pr. Meile (je zwei Stunden) des Hin- oder Rückweges übersteigen darf, den Gensd'armerie-Flügel-Kommanden im Einvernehmen mit den administrativen Lokalbehörden zu überlassen seyn.

Die entfallenden Vergütungssummen sind periodisch jeden Monat gegen Empfangsbestätigungen aus den Gensd'armerie-Dotazionsgeldern zu erfolgen, und unter Anschluß

*) Im Reichs-Gesetzblatte vom Jahre 1850, XII. Stück, Nr. 19, Seite 203.

cemi i takowe, przy załączeniu tychże pokwitowań do miesięcznych rachunków dotyczącego pułku dokładnie wykazywać. To rozporządzenie ma służyć za prawidło do zachowania się w wydarzających się wypadkach.

250.

Obwieszczenie Trybunału apelacyjnego z dnia 30. Lipca 1851,

którem postanowiono, w jakich razach przy posyłaniu aktów drogą dalszego odwołania się, nie potrzeba składać zawierzytelnionych kopij wyroków, rezolucyj i powodów zawyrokowania.

Na wniosek niektórych głównych sądów krajowych, Ministerstwo sprawiedliwości widziało się dla uniknienia zbytecznej pisaniny spowodowanem rozporządzić, iż zawierzytelnionych kopij wyroków, rezolucyj, i powodów zawyrokowania przesyłając akta w drodze dalszego odwołania się wtedy przedkładać nie potrzeba, jeśli przedkładają się oryginalne referaty dobrze i czytelnie pisane, i prócz tego sądowi niepotrzebne, tudzież jeżeli, i jak dalece strony dołączyły oryginały pomienionych aktów, że jednak posyłając akta do najwyższego Trybunału sprawiedliwości, przepis dekretu nadwornego z dnia 29. Listopada 1816, za l. 1298 i nadal jeszcze zachować należy.

O tem rozporządzeniu wysokiego Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 16. Lipca r. b. za l. 8570 zawiadamia się wszystkie władze sądowe pierwszej instancyi dla ich zachowania się według tegoż.

Eder m. p.

251.

Rozrządzenie Ministerstwa finansów z dnia 4. Sierpnia 1851,

(w Dzienniku praw państwa, część LV., nr. 198, wydana dnia 3. Września 1851),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych,

względem należytości od zasądzenia zapłaty wekslowo-sądowego.

Z powodu zaszłego zapytania, co się tycze wymierzenia należytości od wekslowo-sądowego nakazu zapłaty, zgodnie z c. k. Ministerstwem sprawiedliwości, dla uchylenia wszelkich wątpliwości, przywodzi się na pamięć, iż w skutek pozyc. taryf. 103 prowizorycznej ustawy z dnia 9. Lutego, tudzież z dnia 2. Sierpnia 1850, Nr. 50 i 329 Dz. pr. p., wekslowo-sądowe nakazy wypłaty, jeżeli zaskarżony dług wekslowy 50 złr. nie przenosi, podlegać mają stałej należytości stęplowej 30-krajcarowej, jeżeli zaś przenosi wprawdzie dług takowy sumę 50 złr., lecz nie wyrównywa sumie 200 złr. stałej należytości stemplowej 1-reńskowej, w wygotowaniu wyroku tego tak dla skarżącego, jak dla zaskarżonego, i że jeżeli dług wekslowy zaskarżony sumę 200 złr. przenosi, należytość od nakazu zapłaty w poz. taryf. 103 II. A. b. zarządzona, natych-

der letzteren in dem Monat = Rechnungsakte des bezüglichen Regiments gehörig ersichtlich zu machen. Hiernach ist sich in vorkommenden Fällen zu benehmen.

250.

Kundmachung des Appellazions = Gerichtes vom 30. Juli 1851,

womit bestimmt wird, in welchen Fällen die Vorlegung beglaubigter Abschriften der Urtheile, Bescheide und Entscheidungsgründe bei Einsendung der Akten im Beschwerdezuge zu unterbleiben hat.

Ueber den Antrag einiger Oberlandesgerichte hat sich das Justiz = Ministerium, um überflüßige Schreibgeschäfte zu vermeiden, veranlaßt befunden, zu verfügen, daß die Vorlegung beglaubigter Abschriften der Urtheile, Bescheide und Entscheidungsgründe bei Einsendung der Akten im Beschwerdezuge dann zu unterbleiben habe, wenn die gut lesbar geschriebenen und sonst dem Gerichte entbehrlichen Original = Referate vorgelegt werden, oder wenn und in sofern von den Parteien die Urschriften jener Aktenstücke beigebracht wurden, daß aber bei den an den obersten Gerichtshof einzusendenden Akten die Vorschrift des Hofdekretes vom 29. November 1816 Z. 1298 noch ferner zu beobachten sei.

Von dieser Verfügung des hohen Justiz = Ministeriums vom 16. Juli l. J. Z. 8570 werden sämmtliche Gerichtsbehörden erster Instanz zur Darnachachtung verständiget.

Eder m. p.

251.

Erlaß des k. k. Finanz = Ministeriums vom 4. August 1851,

(im Reichs = Gesetzblatte, LV. Stück, Nro. 198, ausgegeben am 3. September 1851),

wirksam für alle Kronländer,

bezüglich der Gebühren von wechselgerichtlichen Zahlungsauflagen.

Aus Anlaß einer vorgekommenen Anfrage wird über die Gebührenbemessung von wechselgerichtlichen Zahlungsauflagen, im Einverständniße mit dem Justiz = Ministerium, zur Behebung aller Zweifel in Erinnerung gebracht, daß zufolge der T. P. 103 des provisorischen Gesetzes vom 9. Februar und 2. August 1850, Nr. 50 und 329 des R. G. B. die wechselgerichtlichen Zahlungsauflagen, wenn die eingeklagte Wechselschuld 50 fl. nicht übersteigt, der fixen Stempelgebühr von 30 Kreuzern, und wenn dieselbe zwar 50 fl., aber nicht 200 fl übersteigt, der fixen Stempelgebühr von 1 fl. sowohl in der Ausfertigung für den Kläger, als für den Geklagten unterliegen, und daß, wenn die eingeklagte Wechselschuld den Betrag von 200 fl. übersteigt, von der Zahlungsauflage die in der T. P. 103, II. A. b) angeordnete Gebühr sogleich zu bemessen ist, ohne abzuwarten, ob dießfalls noch ein weiteres gerichtliches Verfahren statt=

miast ma być wymierzona, nie czekając na to, czy ma miejsce w tym razie dalsze postępowanie, czy nie. Jeżeli takowe ma miejsce, na zasadzie któregoby nakaz zapłaty został zniesiony lub zmieniony, wtedy na żądanie stron interesowanych, stosownie do postanowienia §fu 63 ustaw rzeczonych, kwota, opłacona w należytości wypadającej od późniejszego wyroku ostatecznego, nastąpionego w skutek dalszego postępowania sądowego, po wyjednanym nakazie wypłaty, ma być potrąconą, a jeżeliby ta ostatnia należytość niższą była jak ta, którą opłacono od nakazu zapłaty, zwyżka opłaconej tej należytości zwróconą.

F. Krauss m. p.

252.

Rozrządzenie Ministerstwa oświecenia publicznego z dnia 22. Sierpnia 1851,

(w Dzienniku praw państwa, część LV., nr. 200, wydana dnia 3. Września 1851),

do władz akademicznych uniwersytetów w Wiedniu, Pradze, Peszcie, Lwowie, Krakowie, Ołomuńcu, Graci i Inspruku,

którem się ustanawia warunki, pod jakiemi słuchacze prawniczo-politycznego wydziału, użytek robiący z udzielonego uwolnienia od ósmego półrocza, i nadal jeszcze pobierać i podnosić mogą stypendyja lub fundacyje, jakich dotąd używali.

Wszczęto wątpliwość:

1. czy słuchacze wydziału prawniczo-politycznego, pobierający albo stypendyjum albo fundacyje, do tychże prawo rościć mogą także i w tym razie, gdy użytek robią z dozwolonego §m 6. ustawy z dnia 30. Lipca 1850 nr. 327. uwolnienia od ósmego półrocza czasu ich uniwersyteckiego, i

2. kto w takim razie ich kwity koramizować powinien.

Co do tego oświadcza się, że dalsze pobieranie stypendyjum lub fundacyi bez wszelkiej przeszkody miejsce ma także i podczas ósmego półrocza, bez uczęszczania na kolegija użytego do samo-własnego studyjum, pod tą suppozycyją, że słuchacz w stanie jest, wykazać godność swą co do dalszego onego pobierania z uwzględnieniem następujących punktów:

a) Jeżeli dzień pobierania onego za ósme półrocze przed rozpoczęciem tegoż półrocza zapada, samo przez się rozumie się, że koramizacyja kwitu odbyć się ma w zwyczajnych formach i pod warunkami zwykłemi przez dziekana profesorów tego fakultetu, na którym uczeń został imatrykulowanym.

b) Jeżeli jednak dzień wspomniony, podczas ósmego półrocza zapada, co wydarzyć się może, gdy pobierania one z dołu, albo chociaż z góry,

findet oder nicht. Findet ein solches Statt, und wird im Grunde desselben die Zahlungsauflage aufgehoben oder abgeändert, so soll auf Verlangen der Betheiligten, in Gemäßheit der Bestimmung des §. 63 der gedachten Gesetze, der entrichtete Betrag an derjenigen Gebühr, die von dem späteren Endurtheile über das gerichtliche Verfahren nach erwirkter Zahlungsauflage entfällt, abgerechnet und, soferne letztere niedriger als die für die Zahlungsauflage entrichtete Gebühr wäre, der entrichtete Mehrbetrag zurückerstattet werden.

Ph. Krauß m. p.

252.

Erlaß des Ministeriums des öffentlichen Unterrichts vom 22. August 1851,

(im Reichs-Gesetzblatte, LV. Stück, Nr. 200, ausgegeben am 3. September 1851),

an die akademischen Behörden der Universitäten zu Wien, Prag, Pesth, Lemberg, Krakau, Olmütz, Gratz und Innsbruck,

wodurch die Bedingungen festgesetzt werden, unter welchen diejenigen Hörer der rechts- und staatswissenschaftlichen Fakultät, welche von der Freigebung des achten Semesters Gebrauch machen, ihre bisher bemessenen Stipendien oder Stiftungen fortbeziehen und erheben können.

Es wurde der Zweifel angeregt:

1. ob solche Hörer der rechts- und staatswissenschaftlichen Fakultät, welche Stipendien oder Stiftungen genießen, auf dieselben auch in dem Falle Anspruch machen können, wenn sie von der im §. 6. des Gesetzes vom 30. Juli 1850, Nr. 327 des R. G. B. den Hörern dieser Fakultät im Allgemeinen zugestandenen Freigebung des achten Semesters ihrer Universitätszeit Gebrauch machen, und

2. wer in einem solchen Falle zur Koramisirung ihrer Quittungen berufen sei.

Es wird in diesen Beziehungen erklärt, daß der Fortbezug des Stipendiums oder der Stiftung auch für das, ohne Kollegienbesuch zum Selbststudium verwendete achte Semester unter der Voraussetzung keinem Anstande unterliege, daß der Studierende seine Würdigkeit zu diesem Fortbezuge mit Berücksichtigung folgender zwei Fälle nachweise:

a) Tritt der Verfallstag dieses Genußes für den achten Semester noch vor Beginn dieses achten Semesters ein, so versteht es sich von selbst, daß die Koramisirung der Quittung unter den gewöhnlichen Formen und Bedingungen durch den Professorendekan der Fakultät, welcher der Studierende immatrikulirt ist, zu geschehen habe;

b) tritt jedoch, — wie sich dieß bei Genüssen treffen kann, welche dekursiv, oder zwar antizipativ, aber vierteljährig ausbezahlt werden, — der Verfallstag erst wäh-

atoli ćwierćrocznie są płatne, przetoż w czas zapada, na który uczeń, z uwolnienia półrocza tego użytek robiący, już nie jest więcej zapisany, o dalszem onem pobieraniu pod wyszczególnionemi przypuszczeniami wtedy tylko może być mowa, jeżeli wykaże, że swego czasu rzeczywiście i ze skutkiem, stosownie do ustawy do samo-własnego studyjum używa, a to albo do przygotowania się na teoretyczne egzamina rządowe, albo na doktorat jurydyczny.

Warunki przeto, pod któremi w takich razach uczniom zaasygnowane będą ich stypendyja lub pobory fundacyjne, na całe ostatnie półrocze, lub tylko na część onegoż, są przeto następujące:

1. Uczeń przedłożyć winien zaświadczenie wyjścia z uniwersytetu, wykazujące, że przeciw niemu w ostatnim czasie żadna nie zapadła kara dyscyplinarna;

2. tudzież powinien tenże w czasie między początkiem ósmego półrocza najdalej do ostatniego dnia miesiąca czwartego, po upływie onegoż,

a) albo wykazać, że złożył z approbacyją przynajmniej jedno rygorozum na doktorat prawniczo-polityczny, albo

b) załączyć ostateczne zaświadczenie na to, ze z dobrym skutkiem odbył ostatni egzamin teoretyczny rządowy.

Thun m. p.

253.

Rozporządzenie Ministra finansów z dnia 26. Sierpnia 1851,

(w Dzienniku praw państwa, część LV,. nr. 201, wydana dnia 3. Września 1851),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych,

którem się nakazuje wywołanie z kursu pewnych gatunków monety zdawkowej.

W przeprowadzeniu rozporządzenia cesarskiego z dnia 7. Kwietnia 1851 (Dz. pr. p. z 24. Maja 1851 cz. XXXIX str. 409), podane zostają do powszechnej wiadomości następujące postanowienia:

1. Moneta zdawkowa miedziana, t. j. 1-, $\frac{1}{2}$- i $\frac{1}{4}$-krajcarowa, bita w roku 1816 i puszczona w obieg na mocy najwyższego patentu z dnia 17. Maja 1817 *), również jak monety miedziane, bite według tego samego systemu 2 krajcarowe w mon. kon., w skutek najwyższego postanowienia z dnia 19. Sierpnia 1848 **), wywołują się z obiegu z końcem Grudnia r. p. 1852 we wszystkich krajach koronnych, z wyjątkiem królestwa Lombardzko-Weneckiego.

*) W Zbiorze ustaw politycznych i rozporządzeń tom 45, nr. 70, str. 128, a w Zbiorze patentów galicyjskim z r. 1817 pod nr. 28, str. 52.

**) W Zbiorze ustaw prowinc. dla Czech, rok 1848, tom 30, zeszyt 2, nr. 260, str. 594. a w Zbiorze ustaw dla Galicyi pod nr. 102.

rend des achten Semesters, sowie zu einer Zeit ein, in welcher der von der Freigebung dieses Semesters Gebrauch machende Studierende nicht mehr inskribirt ist, so kann von einem Fortbezuge des Genußes unter diesen Voraussetzungen erst dann eine Rede seyn, wenn er nachweiset, daß er seine Zeit, sowie es das Gesetz annimmt, wirklich mit Erfolg zum Selbststudium und zur Vorbereitung für die theoretischen Staatsprüfungen, oder für das juridische Doktorat verwendet habe.

Die Bedingungen, unter welchen in diesen Fällen den Studierenden ihre Stipendien oder Stiftungsbeträge für den ganzen oder einen Theil des letzten Semesters angewiesen werden können, sind demnach:

1. Beibringung eines Abgangszeugnißes von der Universität, aus welchem ersichtlich seyn muß, daß gegen ihn in der letzteren Zeit keine Disziplinarstrafe ausgesprochen wurde;

2. daß er in der Zeit vom Beginne seines achten Semesters bis spätestens zum letzten Tage des vierten Monates nach Ablauf desselben entweder:

a) wenigstens Ein Rigorosum für das rechts- und staatswissenschaftliche Doktorat mit Approbazion abgelegt zu haben nachweise, oder

b) das Schlußzeugniß über die mit gutem Erfolge zurückgelegte letzte theoretische Staatsprüfung beibringe.

Thun m. p.

253.

Verordnung des Finanzministers vom 26. August 1851,

(im Reichs-Gesetzblatte, Stück LV., Nr. 201, ausgegeben am 3. September 1851),

wirksam für alle Kronländer,

womit die Einberufung einiger Scheidemünzen verfügt wird.

In Vollziehung der kaiserlichen Verordnung vom 7. April 1851, (Reichs-Gesetzblatt vom 24. Mai 1851, Stück XXXIX. Seite 409) werden folgende Bestimmungen zur allgemeinen Kenntniß gebracht:

1. Die Kupfer-Scheidemünzen zu 1, $1/2$ und $1/4$ Kreuzer mit dem Gepräge vom Jahre 1816, welche mit Allerhöchstem Patente vom 12. Mai 1817*) in Umlauf gesetzt wurden, dann die in Folge Allerhöchster Entschließung vom 19. August 1848**) nach demselben Systeme ausgeprägten Kupfermünzen zu 2 Kreuzer K. M. werden in allen Kronländern, mit Ausnahme des lombardisch-venezianischen Königreiches, mit Ende Dezember des künftigen Jahres 1852 außer Umlauf gesetzt.

---

*) In der Sammlung der politischen Gesetze und Verordnungen 45. Band, Nr., 70. Seite 128 und in der galizischen Patenten-Sammlung vom Jahre 1817, unter Nr. 28, Seite 52.

**) In der Provinzial-Gesetzsammlung für Böhmen, Jahrgang 1848, 30. Band, 2 Heft., Nro. 260, Seite 594 und in jener für Galizien unter Nr. 102.

2. W królestwie Lombardzko-Weneckiem wyprowadzają się z obiegu z końcem Grudnia bieżącego roku 1851 krajcary miedziane z roku 1816, objęte w taryfie menniecznej z dnia 1. Listopada 1823 *) w oddziale I. lit. C., tudzież monety miedziane dwukrajcarowe, bite w skutek najwyższego postanowienia z dnia 19. Sierpnia 1848.

3. Monetę zdawkową srebrną 6 krajcar. mon. kon. z liczbą lat 1848 i 1849, zaprowadzoną w skutek najwyższych postanowień z dnia 19. Sierpnia 1848 i 1. Czerwca 1849 **) obwieszczeniami Ministerstwa finansów z dnia 18. Września 1848 roku l. 31442-854 ***) i 3. Czerwca 1849 l. 6457-FM. ****) we wszystkich krajach koronnych, z wyjątkiem król. Lombardzko-Weneckiego, która jednakże następnie i w królestwo Lombardzko-Weneckie w obieg się wcisnęła, wywołuje się z kursu w temże królestwie, równie z końcem Grudnia bieżącego roku 1851.

4. Monety miedziane z liczbą roku 1851, 3-, 2-, 1-, ½- i ¼-krajcarowe, według nowego systemu, zaprowadzonego stosownie do rozporządzenia cesarskiego z dnia 7. Kwietnia 1851, tymczasem w król. Lombardzko-Weneckiem nie będą wydawane, i wyłączają się z prawnego obiegu w temże królestwie aż do dalszego rozporządzenia.

5. Rozporządzenia, zawarte w istniejących dotąd przepisach, dotyczące przyjmowania monety zdawkowej, zatrzymują w ogólności moc swoję. Wszelako, ażeby posiadaczom wywołanych monet zdawkowych ułatwić wydanie takowych przed upływem terminów, oznaczonych pod §§. 1., 2. i 3. dozwala się wyjątkowo, iż takowe monety aż do terminów wyznaczonych użytemi być mogą do zapłat w kasach publicznych czynić się mających, aż do kwoty dwóch złt. r. m. k. czyli sześć lir austryjackich.

6. Po upływie miesiąca Grudnia roku tysiąc ośmset pięćdziesiątego drugiego, monety miedziane wyrażone w ustęp. 1, wywołane będą z obiegu, i przyjmowane jeszcze tylko jako materyjał miedziany na wagę i za cenę osobno ustanowić się mającą, w następujących urzędach i kasach:

a) w c. k. głównym urzędzie menniczym w Wiedniu;

b) w c. k. połączonej kasie wyrobów solnych i dochodów górniczych, oraz faktoryi przedawczej w Hall;

---

*) Raccolta degli atti del governo per la Lombardia 1823, Vol. II., nr. 21, pag. 83.

**) Dz. pr. pańs. z roku 1849, tom uzupełniający nr. 266, str. 294.

***) W Zbiorze ustaw prowin. dla Czech r. 1848, tom 30, zeszyt 2, nr. 260. str. 594 a w Zbiorze ustaw dla Galicyi pod nr. 102.

****) Dz. pr. p. r. 1849 tom uzupełniający, nr. 266, str. 294.

2. Im lombardisch-venezianischen Königreiche haben die in den Münztarif vom 1. November 1823 *) Abtheilung I., Buchstabe C. einbezogenen Kupferkreuzer vom Jahre 1816, dann die zufolge der Allerhöchsten Entschließung vom 19. August 1848 geprägte Kupfermünze zu zwei Kreuzern mit Ende Dezember des laufenden Jahres 1851 außer Umlauf zu treten.

3. Die Silber-Scheidemünzen zu 6 Kreuzer K. M. mit den Jahreszahlen 1848 und 1849, welche in Folge der Allerhöchsten Entschließungen vom 19. August 1848 und vom 1. Juni 1849 **) mit den nur in den übrigen Kronländern, mit Ausnahme des lombardisch-venezianischen Königreiches kundgemachten Verordnungen des Finanz-Ministeriums vom 18. September 1848, Z. 31442/854 ***), und vom 3. Juni 1849 Z. 6457-F. M., ****) eingeführt worden, seither aber auch in den Verkehr im lombardisch-venezianischen Königreiche eingedrungen sind, werden in diesem Königreiche gleichfalls mit Ende Dezember des laufenden Jahres 1851 außer Umlauf gesetzt.

4. Die nach dem mit kaiserlicher Verordnung vom 7. April 1851 eingeführten neuen Systeme ausgeprägten Kupfermünzen zu 3, 2, 1, 1/2 und 1/4 Kreuzer K. M. mit der Jahreszahl 1851, werden vorläufig in dem lombardisch-venezianischen Königreiche nicht ausgegeben, und bleiben bis auf weitere Weisung in jenem Königreiche vom gesetzlichen Umlaufe ausgeschlossen.

5. Die in den bestehenden Vorschriften für die Annahme von Scheidemünzen enthaltenen Anordnungen bleiben im Allgemeinen in Wirksamkeit. Nur wird, um den Besitzern der einberufenen Scheidemünzen deren Verausgabung vor Ablauf der in den §§. 1., 2 und 3 festgesetzten Fristen zu erleichtern, ausnahmsweise gestattet, daß diese Münzen bis dahin bei Zahlungen an öffentlichen Kassen bis zu dem Betrage von zwei Gulden K. M. oder von 6 österreichischen Liren verwendet werden dürfen.

6. Nach Ablauf des Monates Dezember des Jahres Eintausend achthundert zwei und fünfzig sind die nach §. 1 einberufenen Kupfermünzen außer Umlauf gesetzt, und es werden dieselben nur als Kupfermateriale nach dem Gewichte zu dem hiefür besonders festzusetzenden Preise bei folgenden Aemtern und Kassen angenommen werden:

a) bei dem k. k. Hauptmünzamte in Wien;

b) bei der k. k. vereinten Salz-Erzeugungs- und Berggefällenkasse, zugleich Verschleißfaktorei in Hall;

---

*) Raccolta degli atti del governo ecc. per la Lombardia 1823, Vol. II., Nr. 21, Pag. 83.

**) Ergänzungsband des Reichs-Gesetzblattes vom Jahre 1849 Nr. 266, Seite 294.

***) In der Provinzial-Gesetzsammlung für Böhmen, Jahrgang 1848, 30. Band, 2. Heft, Nr. 260, Seite 594, und in jener für Galizien unter Nr. 102.

****) Ergänzungsband des Reichs-Gesetzblattes vom Jahre 1849, Nr. 266, Seite 294.

c) w c. k. kasie faktoryjnej i leśniczej w Neusohl;

d) w c. k. kasie nadinspektoratu w Nagybanya, i

e) w c. k. zarządzie kasowym dyrekcyi górniczej w Orawiczy *).

254.

Rozrządzenie Ministerstwa finansów z dnia 1. Września 1851,

(w Dzienniku praw państwa, część LVI., nr. 202, wydana dnia 7. Września 1851),

w przedmiocie otworzenia pożyczki dla c. k. finansów austryjackich.

Do rzędu środków, które według najwyższego patentu z dnia 15. Maja 1851 roku zaprowadzonemi być mają, w celu uregulowania obiegu pieniężnego, należy także pożyczka rządowa, którą Najjaśniejszy Pan, J. C. Mość, po wysłuchaniu Rady Ministrów i Rady Stanu, najwyższem postanowieniem z dnia 24. Czerwca 1851 zaciągnąć rozkazał.

W wykonaniu tegoż najwyższego postanowienia i stosownie do dalszych rozporządzeń, wydanych najwyższem postanowieniem z dnia 2. Sierpnia 1851, podaje się do powszechnej wiadomości, co następuje:

1. Otwiera się pożyczka rządowa według prawideł, zamieszczonych w załączeniu w drodze dobrowolnego podpisania (subskrypcyi). Wolno jest każdemu subskrybować na takowe.

2. Suma pożyczki, przeznaczona jest do ściągnienia i ufundowania będących w obiegu pieniędzy papierowych rządowych tak z prowizyją, jakoteż bez prowizyi, w ten sposób, iż n a j m n i e j d w i e t r z e c i e c z ę ś c i kwoty, która z tej pożyczki wpłynie, czyto w pieniądzach papierowych, czy w srebrze, na ten cel obróconą będzie, a kwoty w pieniądzach papierowych rządowych ściągnięte, zniszczone zostaną.

Najdalej 1. Lutego 1852 rozpocznie się zniszczenie odpowiedniej sumy pieniędzy papierowych rządowych, i takowe odbywać się będzie co trzy miesiące aż do końca wpłat.

3. Zapisy długu Stanu, wydane na niniejszą pożyczkę, przynosić będą prowizyję pięć-procentową i podzielone na dwie seryje (A. i B.).

4. Od zapisów długu Stanu w Seryi A, wypłacaną będzie prowizyja w c. k. kasie długów państwa w Wiedniu, lub w c. k. filijalnych kasach kredytowych w kraju.

---

*) Postanowienia te udzielone dla wiadomości i stosownego dalszego rozporządzenia, rozporządzeniem prezydyjalnem krajowej Dyrekcyi skarbowej z dnia 26. Września 1851, za l. 1048 P. S. wszystkim przełożonym obwodowym, staroście obwodu bukowińskiego w Czerniowcach i przełożonemu komisyi gubern. w Krakowie.

c) bei der k. k. Faktorei und Forstwesenkasse in Neusohl;
d) bei der k. k. Inspektorats-Oberamtskasse zu Nagybánya, und
e) bei der k. k. Berg-Direkzions-Kassenverwaltung in Orawiza*).

Ph. Krauß m. p.

254.

Erlaß des Finanzministeriums vom 1. September 1851,

(im Reichs-Gesetzblatte, LVI. Stück, Nro. 202, ausgegeben am 7. September 1851),

betreffend die Eröffnung eines Anleihens für die k. k. österreichischen Finanzen.

In der Reihe der Maßregeln, welche nach dem Allerhöchsten Patente vom 15. Mai 1851 zur Herstellung der Regelmäßigkeit des Geld-Umlaufes ergriffen werden, haben Seine k. k. Majestät, nach Vernehmung des Ministerrathes und des Reichsrathes, mit der Allerhöchsten Entschließung vom 24. Juni 1851 die Aufnahme eines Staats-Anleihens anzuordnen geruht.

In Vollziehung dieser Allerhöchsten Entschließung und in Gemäßheit der durch die Allerhöchste Entschließung vom 2. August 1851 erlassenen weiteren Anordnungen wird Folgendes zur allgemeinen Kenntniß gebracht:

1. Ein Staats-Anleihen wird nach den in der Beilage enthaltenen Bestimmungen im Wege der freiwilligen Einzeichnung (Subskripzion) eröffnet. Jedermann ist freigestellt auf dasselbe zu subskribiren.

2. Das Ergebniß des Anleihens ist zur Einziehung und Fundirung des im Umlaufe befindlichen verzinslichen und unverzinslichen Staatspapiergeldes in dem Maße bestimmt, daß wenigstens zwei Drittheile der, durch das Anleihen im Papiergelde oder in Silbermünze eingehenden Beträge zu diesem Zwecke verwendet, und die im Staatspapiergelde eingezogenen Beträge vernichtet werden sollen.

Längstens bis 1. Februar 1852 wird mit der Tilgung der entsprechenden Summe Staatspapiergeld begonnen, und bis zum Schluße der Einzahlungen von drei zu drei Monaten fortgefahren werden.

3. Die über das Anleihen hinauszugebenden Schuldverschreibungen sind zu fünf Perzent verzinslich und in zwei Serien (A und B) gereiht.

4. Die Schuldverschreibungen der Serie A, werden bei der k. k. Staatsschulden-Kasse in Wien, oder bei den k. k. Filial-Kreditskassen im Inlande verzinset.

---

*) Diese Bestimmungen sind mit dem Erlaße der Finanz-Landes-Direkzions-Präsidiums vom 26. September 1851 Z. 1048 F. P, sämmtlichen Kreisvorstehern, dem Bukowinaer Kreishauptmann in Czernowitz und dem Vorsteher der Gubernial-Kommission in Krakau zur Wissenschaft und weiteren entsprechenden Verfügung mitgetheilt worden.

Prowizyja zaś od zapisów długu Stanu Seryi B, wypłaconą będzie w Amsterdamie, w Frankfurcie nad Menem, w Brukseli i w Paryżu, w pieniądzach tamtejszych.

5. Ktokolwiek podpisuje na zapisy długu Stanu w Seryi A, może przy wpłaceniu lub nawet po otrzymaniu rzeczonych zapisów długu Stanu, aż do 1. Lipca 1853 żądać, ażeby mu po złożeniu gotówką kwoty dwóch złotych reńskich trzydzieści krajcarów za każde sto wartości nominalnej tychże zapisów długu Stanu, wydaną została podwójna kwota w zapisach długu Stanu z prowizyją dwóch i pół, płacić się mającą w kasie długów Stanu w Wiedniu, lub w filijalnych kasach kredytowych.

6. Subskrypcyja rozpocznie się 9. Września 1851, a zamkniętą zostanie dnia 27. Września 1851, o godzinie 8mej w wieczór.

7. Za każde sto zapisów długu Stanu Seryi A, należy zapłacić 95 złot. r., za każde zaś sto zapisów długu Stanu Seryi B, należy zapłacić 100 złt. r., walutą bankową austryjacką.

8. Z tej ceny upuści się tym, którzy podpiszą do 16. Września 1851, do godziny 8mej w wieczór, dwa procenta, tym zaś, którzy podpiszą do 23. Września 1851, jeden procent wartości nominalnej sumy subskrybowanej z tem zaręczeniem, iż podpisane przez nich kwoty całkowicie bez uszczuplenia będą przyjęte.

9. Kto ze złożeniem kaucyi w czasie, do subskrypcyi przeznaczonym, podpisze kwotę nominalną w zapisach długu Stanu, przenoszącą 50,000 złt. reń. mon. konw., lub uzbiera subskrypcyję w sumie przenoszącej powyższą kwotę, otrzyma oprócz upuszczenia wyrażonego w §. 8. rzeczonej ceny, jeszcze prowizyję $1/2$ procentu od kwoty, wpłacić się mającej na zasadzie §. 7. niniejszego obwieszczenia.

10. Dla tych, którzy sobie życzą kaucyję, wpłatę pożyczki, lub wspomnioną w piątym ustępie niniejszego obwieszczenia nadpłatę złożyć w monecie brzęczącej, przyjętym będzie za miarę kwoty, która zamiast w austryjackiej monecie bankowej w monecie brzęczącej wpłaconą będzie, kurs augsbursk., mianowicie co do kwot, złożonych:

w miesiącu	Wrześniu	1851.	na	117
„	„	Październiku		„	116
„	„	Listopadzie		„	115
„	„	Grudniu		„	114

Die Zinsen von den Staatsschuldverschreibungen der Serie B, werden in Amsterdam, Frankfurt am Main, Brüssel und Paris im dortigen Gelde bezahlt werden.

5. Die Subskribenten auf Schuldverschreibungen der Serie A, können bei der Einzahlung oder auch nach Empfang dieser Schuldverschreibungen bis zum 1. Juli 1853 verlangen, daß ihnen gegen Entrichtung eines baren Betrages von zwei Gulden dreißig Kreuzern für jedes Hundert des Nominalwerthes dieser Schuldverschreibungen, der doppelte Betrag in zwei ein halbperzentigen, bei der Staatsschulden-Kasse in Wien, oder den Filial-Kreditskassen verzinslichen Staats-Schuldverschreibungen erfolgt werde.

6. Die Subskripzion beginnt am 9. September 1851, und wird am 27. September 1851 um 8 Uhr Abends geschlossen.

7. Für jedes Hundert der Staats-Schuldverschreibungen der Serie A sind 95 Gulden, für jedes Hundert, von jenen der Serie B aber sind 100 Gulden in österreichischer Bankvaluta zu bezahlen.

8. An diesem Preise wird Denjenigen, welche bis zum 16. September 1851 um 8 Uhr Abends subskribiren, ein Nachlaß von zwei Perzent, jenen hingegen, die bis zum 23. September 1851 um 8 Uhr Abends subskribiren, ein Nachlaß von Ein Perzent des Nominalbetrages der Subskribirung mit der Zusicherung ertheilt, daß die von ihnen subskribirten Beträge ungeschmälert angenommen werden.

9. Wer mit Erlag der Kauzion binnen der Subskripzionsfrist auf einen Nominalbetrag in Staatsschuldverschreibungen, welcher 50,000 fl. übersteigt, subskribirt, oder Subskripzionen in einem diesem Betrage übersteigenden Belaufe sammelt, erhält unabhängig von dem im §. 8 bestimmten Nachlaße an dem gedachten Preise eine Provision von $^1/_2$ Perzent des nach dem §. 7 der gegenwärtigen Kundmachung entfallenden Betrages der Einzahlung.

10. Für diejenigen, welche die Kauzion, die Einzahlung auf das Anleihen, oder die im fünften Absatze der gegenwärtigen Kundmachung bestimmte Aufzahlung in klingender Münze zu leisten wünschen, wird zum Maßstabe des Betrages — welcher anstatt in österreichischer Bankvaluta — in klingender Münze eingezahlt wird, der Kours auf Augsburg angenommen, und zwar: für Beträge, welche erlegt werden

im Monate September	1851	mit	117
„ „ Oktober		„	116
„ „ November		„	115
„ „ Dezember		„	114

w miesiącu Styczniu	1852.	na	112
„ „ Lutym		„	112
„ „ Marcu		„	110
„ „ Kwietniu		„	110
„ „ Maju		„	108
„ „ Czerwcu		„	108
„ „ Lipcu		„	106
„ „ Sierpniu		„	106
„ „ Wrześniu		„	104
„ „ Październiku		„	102
a w każdym miesiącu następującym		„	100

Wszelka wpłata obliczona będzie podług kursu tego miesiąca, w którym złożoną zostanie, bądź że złożoną zostanie przed terminem płacenia, bądź też na samym terminie.

11. W stosunku do oznaczonego w 10. ustępie niniejszego obwieszczenia kursu wekslowego augsburgskiego obrachowany będzie dla tych, którzy czynić chcą wpłaty w Amsterdamie, Brukseli, Berlinie, Wrocławiu, Frankfurcie nad Menem lub w Paryżu, w tamtejszych pieniądzach, kurs tychże miast i osobno obwieszczony.

12. Najdalej w dni 14 po upływie terminu subskrypcyjnego, podaną będzie przez gazetę wiedeńską ogólna suma subskrybowana. Jeżeli suma ogólna subskrybowanych 5% zapisów długu w obudwóch Seryjach A i B przenosi sumę 85 milijonów, wówczas tym, którym nie służy zapewnienie, udzielone w §fie 8. niniejszego obwieszczenia, kwota subskrybowana stosunkowo zmniejszoną zostanie, jednakowoż zawsze tylko w takiej liczbie, która przez 100 bez reszty jest podzielną. Razem z ogłoszeniem sumy ogólnej subskrybowanej, podane zostanie do wiadomości, czy i jakie zmniejszenie kwot subskrybowanych nastąpiło.

13. Subskrypcyje i kaucyje, równie jak wpłaty pożyczkowe i wspomnione w §fie 5. nadpłaty, przyjmowane będą na rachunek finansów w Wiedniu w kasie centralnej banku narodowego austryjackiego, w krajach koronnych zaś we wszystkich kasach głównych i zbiorowych, tudzież w kasach filijalnych banku narodowego austryjackiego, nakoniec w następujących zagranicznych miejscach handlowych, mianowicie:

w Frankfurcie nad Menem: w domu wekslowym M. A. Rothschild;
w Sztutgardzie: w król. Wirtembergskim banku nadwornym;
w Amsterdamie: w domach wekslowych Hope i spółki, i braci Sichel;

im Monate Jänner	1852	mit	112
" " Februar		"	112
" " März		"	110
" " April		"	110
" " Mai		"	108
" " Juni		"	108
" " Juli		"	106
" " August		"	106
" " September		"	104
" " Oktober		"	102
und in jedem der folgenden Monate		"	100

Jede Zahlung wird nach dem Kourse des Monates berechnet, in welchem sie geleistet wird, sie mag vor oder erst bei Eintritt des Zahlungstages geleistet werden.

11. Nach dem Verhältniße der im 10. Absatze der gegenwärtigen Kundmachung bestimmten Wechselkourse auf Ausburg wird für diejenigen, welche die Einzahlung in Amsterdam, Brüssel, Berlin, Breslau, Frankfurt a. M. oder Paris im dortigen Gelde leisten wollen, der Kours auf diese Plätze ausgemittelt und abgesondert kundgemacht werden.

12. Längstens innerhalb 14 Tagen nach Ablauf des Subskripzions-Termines wird die Gesammtsumme der erfolgten Subskripzionen durch die Wiener Zeitung zur allgemeinen Kenntniß gebracht werden. Beläuft sich die Gesammtsumme der subskribirten 5perzentigen Staats-Schuldverschreibungen beider Serien: A und B höher als auf 85 Millionen, so wird für diejenigen, denen nicht die im §. 8 der gegenwärtigen Kundmachung ertheilte Zusicherung zukommt, der subskribirte Betrag verhältnißmäßig, jedoch immer nur in einer Ziffer vermindert, welche durch 100 ohne Rest theilbar ist. Mit der Veröffentlichung der Gesammtsumme der Subskripzionen wird zugleich bekannt gegeben, ob und welche Verminderung der subskribirten Beträge einzutreten habe.

13. Die Subskripzionen und Kauzionen, sowie die Einzahlungen auf das Anleihen und die im 5. Absatze erwähnten Aufzahlungen werden für Rechnung der Finanzen in Wien bei der Zentralkasse der österreichischen Nazionalbank, in den Kronländern bei allen Haupt- und Sammlungskassen, sowie bei den Filialkassen der österreichischen Nazionalbank, endlich auch an folgenden auswärtigen Handelsplätzen angenommen, und zwar:

in Frankfurt am Main: bei dem Wechselhause M. A. von Rothschild;
in Stuttgart: bei der königlich würtembergischen Hofbank;
in Amsterdam: bei den Wechselhäusern Hoppe und Komp., dann Gebrüder Sichel;

w Brukseli: w domu p. L. Richtenberga;
w Antwerpii: w domu p. J. Lambert;
w Paryżu: w domu wekslowym braci Rothschildów;
w Hamburgu: w domu wekslowym Salomona Heine;
w Berlinie: w domu wekslowym S. Bleichröder;
w Wrocławiu: w domu wekslowym C. Haimann.

F. Krauss m. p.

Załączenie do Nru 254.

Postanowienia otwierające subskrypcyję na pożyczkę rządową.

§. 1.

Najmniejsza kwota, z którą udział mieć można w niniejszej pożyczce, ustanowiona jest na 1000 złt. r. wartości nominalnej w zapisach długu Stanu. Dwie osoby, lub więcej, podpisujące spólnie kwotę nie mniejszą, jak 1000 złt. r. wartości nominalnej, za jednego subskrybenta będą uważane.

§. 2.

Uczestnikom niniejszej pożyczki wydane zostaną pięcio-procentowe zapisy długu Stanu na 1000, 500 i 100 złt. r., wystawione na okaziciela, zaopatrzone w kupony i w asygnacyję (talon). Na żądanie może subskrybent otrzymać zapisy długu państwa, wystawione na pewną osobę i na inne kwoty, jak dopiero co wyrażone, wszelako nie na niższe jak 100 złt. r., od których prowizyje za kwitem pobierać można.

Równie też mogą zapisy długu Stanu, wystawione na okaziciela, zamienione być na inne pewnej osoby imię i przeciwnie.

§. 3.

Wspomnione w §^fie 2. zapisy długu Stanu dzielą się na dwie Seryje *(A i B)*: od należących do Seryi A wypłacane będą prowizyje w kasie długu Stanu w Wiedniu, i w kasach kredytowych filijalnych po krajach koronnych; prowizyje zaś od zapisów długu Stanu, należących do Seryi B, wypłacane będą cwancygierami w srebrze, tak w rzeczonych kasach, jakoteż w Amsterdamie, Frankfurcie n. M., w Paryżu i w Brukseli tamtejszą monetą w tym stosunku, iż za każdy złt. r. m. k. wypłacać się będzie:

w Amsterdamie 1 zł. $23\frac{3}{5}$ cents. (hol.);
w Frankfurcie n. M. 1 złr. 12 kr.;
w Paryżu i Brukseli 2 franki 60 cens.

tamtejszej waluty, tak, iż pięć złt. r. wspomnionej prowizyi, wynoszą w Amsterdamie 6 zł. 18 cent. hol., w Frankfurcie 6 złr. waluty związkowej, w Paryżu i Brukseli zaś 13 franków.

in Brüssel: bei dem H. L. Richtenberger;
in Antwerpen: bei dem H. J. Lambert;
in Paris: bei dem Wechselhause Gebrüder von Rothschild;
in Hamburg: bei dem Wechselhause Salomon Heine;
in Berlin: bei dem Wechselhause S. Bleichröder;
in Breslau: bei dem Wechselhause E. Haimann.

Ph. Krauß m. p.

Beilage zu Nr. 254.

Bestimmungen über die Eröffnung eines Staats-Anleihens.

§. 1.

Der geringste Betrag, mit welchem man an dem Anleihen Theil nehmen kann, ist auf 1000 fl. Nominalwerth in Staats-Schuldverschreibungen festgesetzt. Zwei oder mehrere Personen, welche vereint auf einen nicht unter 1000 fl. Nominalwerth sich belaufenden Betrag einzeichnen, werden als Ein Subskribent betrachtet.

§. 2.

Den Theilnehmern an dem Anleihen werden fünfperzentige, auf Ueberbringer lautende, mit Koupons und einer Anweisung (Talon) versehene Staats-Schuldverschreibungen über 1000, 500 und 100 fl. erfolgt werden. Auf Verlangen kann der Subskribent Schuldverschreibungen erhalten, welche auf bestimmte Namen und auch über andere, als die erwähnten Beträge, jedoch nicht unter 100 fl. ausgefertiget, und von welchen die Zinsen gegen Quittung erhoben werden.

Auch können die auf Ueberbringer lautenden Staats-Schuldverschreibungen in andere auf bestimmte Namen lautende, und umgekehrt, diese in jene umgewandelt werden.

§. 3.

Die im §. 2. erwähnten Staats-Schuldverschreibungen werden in zwei Serien (A und B) gereiht; jene der Serie A werden bei der Staats-Schuldenkasse in Wien und den Filial-Kreditskassen in den Kronländern verzinset; die Zinsen von den Staats-Schuldverschreibungen der Serie B werden in Amsterdam, Frankfurt a. M., Paris und Brüssel in dortigem Gelde nach dem Verhältniße berichtiget werden, daß für jeden Gulden Konv. Münze

in Amsterdam 1 fl. 23 3/5 Cents.,
in Frankfurt a. M. 1 fl. 12 kr.,
in Paris und Brüssel 2 Frks. 60 Cents.

der dortigen Währung entrichtet werden, wornach fünf Gulden der gedachten Zinsen in Amsterdam mit 6 fl. 18 Cents. holl., in Frankfurt mit 6 fl. Vereinswährung, und in Paris und Brüssel mit 13 Franks entfallen.

§. 4.

Subskrybujący na zapisy długu Stanu Seryi B winni oświadczyć, w których z zagranicznych miast handlowych Amsterdamu, Frankfurtu n. M., Paryża i Brukseli, prowizyję wypłaconą mieć pragną, według czego wydane im zostaną zapisy długu Stanu, zaopatrzone w kupony prowizyjne, brzmiące na oznaczone miasto handlowe. Jeżeli subskrybujący przy podpisaniu nie objawił oświadczenia względem miejsca wypłaty prowizyi, może takowe wnieść następnie aż do 31. Stycznia 1852. W takim razie zaś nie może żądać przed upływem 4 tygodni, licząc od wniesienia powyższego oświadczenia, zapisów długu Stanu w kwocie raty zapłaconej, wystawionych na żądane miejsce zapłaty, jeżeliby takowych nie było w zapasie.

§. 5.

Na powolne umorzenie wydanych w drodze niniejszej pozyczki zapisów długu Stanu, składać się będzie corocznie ze strony Skarbu rządowego jako dotacyja do powszechnego funduszu umorzenia w ratach miesięcznych, przynajmniej jeden odsetek całkowitej sumy pożyczki subskrybowanej i przyjętej. Rzeczona dotacyja funduszu umorzenia wraz z przypadającą prowizyją i prowizyją złożoną, prowadzona będzie w osobnych rachunkach, nie mających związku z innemi rachunkami funduszu umorzenia, i obrócona zostanie w stosunku sum, zawartych w Seryjach A i B, do ściągnienia wspomnionych efektów kredytowych obudwóch Seryj, stosownie do przepisów, istniejących względem użycia środków pieniężnych funduszu umorzenia.

Tym końcem obrócona będzie odpowiednia częściowa kwota rzeczonej dotacyi i przypadających prowizyj, tudzież prowizyj złożonych, na zakupienie zapisów długu Stanu, w szczególności tych, które do Seryi B. należą, na giełdach w Amsterdamie, w Frankfurcie n. M. i w Paryżu, a to, jak długo kurs takowych zapisów długu państwa nie przechodzi całkowitej ich wartości nominalnej, a gdy ją przekroczył, aż znowu do tejże wartości powróci, lub niżej takowej stać będzie.

§. 6.

Właściciel zapisu długu Stanu Seryi B, który sobie życzy, ażeby wypłata prowizyi z miejsca, gdzie takowe wedle treści obligacyi wypłacone być winny, na inne z oznaczonych miejsc czterech: Amsterdamu, Brukseli, Paryża lub Frankfurtu n. Menem na przyszłość została przeniesioną, oświadczyć ma życzenie to, załączając zarazem swój zapis długu Stanu, albo domowi handlowemu, prowizyje na onem miejscu wypłacającemu, albo bezpośrednio c. k. uniwersalnej kasie długów Stanu we Wiedniu, albo też filijalnej kasie kredytowej. Wszakże zaprowadzi się urządzenie, i osobnem obwieszczeniem zostanie bliżej wskazanem, ażeby prowizyje od zapisów długów Stanu seryi B. także we Wiedniu lub w innych miejscach krajowych mogły być podnoszone.

§. 4.

Die Subskribenten auf Staats-Schuldverschreibungen der Serie B haben zu erklären, an welchem der ausländischen Handelsplätze Amsterdam, Frankfurt a. M., Paris und Brüssel sie die Zinsen zu erheben wünschen, und es werden ihnen hiernach die Staats-Schuldverschreibungen, mit den auf den bezeichneten Handelsplatz lautenden Zinsen-Koupons versehen, erfolgt werden. Hat der Subskribent bei der Einzeichnung über den Ort der Zinsenzahlung keine Erklärung abgegeben, so kann er dieselbe nachträglich bis 31. Jänner 1852 einbringen. In diesem Falle aber kann er die Staats-Schuldverschreibungen für die eingezahlte Rate mit dem gewünschten Zahlungsorte — soferne diese nicht vorräthig wären — nicht vor Ablauf von 4 Wochen nach Einbringung jener Erklärung fordern.

§. 5.

Zur allmäligen Tilgung der im Wege dieses Anleihens hinausgegebenen Staats-Schuldverschreibungen wird jährlich aus den Staats-Finanzen als Dotazion in monatlichen Raten an den allgemeinen Tilgungsfond wenigstens Ein Perzent von dem Gesammtbetrage der subskribirten und angenommenen Summe des Anleihens abgeführt. Diese Dotazion des Tilgungsfondes sammt den sich ergebenden Zinsen und Zinseszinsen, wird abgesondert von den übrigen Gebahrungen des Tilgungsfondes verrechnet, und in dem Verhältniße der, in den Serien A und B begriffenen Summen zur Einlösung der erwähnten Kredits-Effekten beider Serien, mit Beobachtung der, für die Verwendung der Geldmittel des Tilgungsfondes bestehenden Anordnungen, verwendet werden.

Zu diesem Behufe wird insbesondere für die Staats-Schuldverschreibungen der Serie B an den Börsen zu Amsterdam, Frankfurt a. M. und Paris, solange daselbst der Kours dieser Schuldverschreibungen den vollen Nennwerth nicht überschreitet, oder — nachdem er ihn überschritten — wieder auf oder unter denselben sinket, der entsprechende Theilbetrag jener Dotazion und der sich ergebenden Zinsen und Zinseszinsen zum Ankaufe solcher Staats-Schuldverschreibungen verwendet werden.

§. 6.

Wünscht der Inhaber einer Staats-Schuldverschreibung der Serie B, daß die Zahlung der Zinsen von dem Orte, an dem dieselben nach dem Inhalte der Obligazion zu entrichten sind, an einen andern der genannten vier Orte: Amsterdam, Brüssel, Paris oder Frankfurt a. M. für die Zukunft übertragen werde, so hat er dieses, unter Beilegung seiner Staats-Schuldverschreibung, entweder bei dem Handlungshause, das die Zinseszahlung an dem bisherigen Orte derselben besorgt, oder unmittelbar bei der k. k. Universal-Staatsschuldenkasse in Wien, oder einer Filialkredits-Kasse anzuzeigen. Auch wird die Vorkehrung getroffen und durch eine besondere Kundmachung näher bestimmt werden, daß die Zinsen von den Staats-Schuldverschreibungen der Serie B auch in Wien oder an anderen Orten des Inlandes erhoben werden können.

§. 7.

Ktokolwiek pragnie mieć udział w pożyczce, winien podać oświadczenie, sporządzone według niżej załączonego wzoru I. i wolne od stempla, w kasach lub w domach wekslowych, do przyjmowania takowych upoważnionych, a wraz z oświadczeniem złożyć kaucyję (§§. 8, 9 i 10). Blankiety do oświadczeń subskrypcyjnych można dostać w spomnionych kasach i domach wekslowych.

§. 8.

Kaucyja wynosić ma dziesięć procentów tej kwoty, która wypłaconą być ma w gotówce na sumę subskrybowaną. Jeżeliby kwota, na którą opiewa subskrypcyja, ze strony administracyi finansów z powodu przekroczenia ogólnej sumy pożyczki nie była zupełnie przyjętą, będzie na żądanie ta część kaucyi zwrócona, która przenosi dziesięć procentów zmniejszonej kwoty subskrypcyi.

§. 9.

Kaucyja złożona być może albo w gotówce, albo w austryjackich zapisach długu Stanu w monecie konwencyjnej prowizyję przynoszących, które na okaziciela są wystawione, lub też jako kaucyja na niniejszą pożyczkę zostały związane (winkulowane).

Kaucyja, złożona w austryjackich zapisach długu Stanu, obliczona będzie w walucie bankowej austryjackiej w sumie, równającej się ośmnastokrotnej kwocie prowizyj od złożonych zapisów długu Stanu.

Przyjętym będzie zatem n. p. zapis długu Stanu na 100 złt. r. m. k.

po 5 %	prowizyj	za	90	złt. r.
„ $4\frac{1}{2}$ „	„	„	81	„ „
„ 4 „	„	„	72	„ „
„ $2\frac{1}{2}$ „	„	„	45	„ „
„ 1 „	„	„	18	„ „

Zapisy zaś długu Stanu z pożyczki, zaciągnionej w roku 1834 przyjmowane będą na kaucyję w kwocie 900 złt r., zapisy długu Stanu z pożyczki, zaciągnionej w roku 1839 w kwocie 280 złt. r.

§. 10.

Jeżeli subskrybent złożyć chce kaucyję w austryjackich zapisach długu Stanu, winien załączyć spis takowych w odpisie podwójnym według wzoru, niżej pod II. podanego. Jeden z tych odpisów, zaopatrzony potwierdzeniem odebrania przez kasę lub dom wekslowy, zwrócony zostanie składającemu.

§. 7.

Wer an dem Anleihen theilnehmen will, hat eine nach dem unten folgenden Formulare I. abgefaßte, stempelfreie Erklärung bei den zu deren Uebernahme ermächtigten Kassen oder Wechselhäusern, und mit dieser Erklärung zugleich die Kauzion (§§. 8, 9 und 10) zu übergeben. Blanquetten zu der Subskripzions-Erklärung können bei den erwähnten Kassen oder Wechselhäusern unentgeltlich erhoben werden.

§. 8.

Die Kauzion hat in zehn Perzenten desjenigen Betrages zu bestehen, welcher auf die subskribirte Summe in Barem einzuzahlen seyn wird.

Insofern der Betrag, auf den die Subskripzion lautet, von der Finanz-Verwaltung wegen Ueberschreitung der Gesammtsumme des Anleihens nicht vollständig angenommen würde, so wird derjenige Theil der Kauzion, der zehn Perzente des verminderten Subskripzionsbetrages übersteigt, auf Verlangen zurückgestellt werden.

§. 9.

Die Kauzion kann entweder in Barem, oder in österreichischen, in Konvenzionsmünze verzinslichen Staats-Schuldverschreibungen, welche auf den Ueberbringer lauten, oder doch als Kauzion für dieses Anleihen vinkulirt sind, erlegt werden.

Die in österreichischen Staats-Schuldverschreibungen erlegte Kauzion wird in österreichischer Bankvaluta mit einem Betrage berechnet, welcher dem achtzehnfachen Betrage der Zinsen der erlegten Staats-Schuldverschreibungen gleichkommt.

Hiernach wird z. B. eine Staats-Schuldverschreibung von 100 fl.

zu 5 % verzinslich mit 90 fl.
" $4\frac{1}{2}$ " " " 81 "
" 4 " " " 72 "
" $2\frac{1}{2}$ " " " 45 "
" 1 " " " 18 "

angenommen. Die Staats-Schuldverschreibungen des Anlehens vom Jahre 1834 aber werden mit 900 fl., jene des Anlehens vom Jahre 1839 mit 280 fl. als Kauzion angenommen.

§. 10.

Zum Behufe des Erlages der Kauzion in österreichischen Staats-Schuldverschreibungen hat der Subskribent nach dem unten folgenden Formulare II. ein Verzeichniß derselben in zweifacher Abschrift beizuschließen. Eine dieser Abschriften wird, mit der Empfangsbestätigung der Kasse oder des Wechselhauses versehen, dem Erlegenden zurückgestellt.

Kaucyja, złożona w austryjackich zapisach długu Stanu, zamienioną być winna najdalej do 15. Stycznia 1852 na gotówkę, w przeciwnym bowiem razie zarząd Skarbu ma prawo zarządzić sprzedaż efektów, zamiast gotówki złożonych.

§. 11.

Skoro kaucyja w gotówce, lub w zapisach długu Stanu złożoną zostanie, wydanym będzie na to subskrybentowi certyfikat, który przy spłaceniu raty, zapadłej na 31. Października 1851 r. (§. 15), zamieniony zostanie za rewers pożyczkowy.

§. 12.

Kwota, którą uczestnicy w pożyczce wypłacić winni jako cenę takowej, oznaczona jest w walucie bankowej austryjackiej. Wszelako zostawiony im jest wybór, składać pojedyncze raty albo w pieniądzach papierowych, albo w monecie srebrnej, według miary dla tejże oznaczonej; jednakowo nie wolno dzielić rat pojedynczych w ten sposób, żeby jednę część ich płacić w pieniądzach papierowych, drugą zaś w monecie srebrnej.

§. 13.

Zamiast austryjackiej waluty bankowej przyjmowane będą trzyprocentowe asygnacyje kasowe z jakiejkolwiek bądź daty, i w jakiejkolwiek bądź kwocie, tudzież wyciągnione i już zapadłe losy pożyczki rządowej tak z roku 1834, jak z r. 1839, bilety skarbowe uprocentowane i nieuprocentowane, asygnacyje na dochody kraju węgierskiego, i asygnacyje częściowe hipoteczne.

Prowizyja, jaka zapadnie aż do dnia spłacenia tak od trzech-procentowych asygnacyj kasowych, jako też od biletów skarbowych uprocentowanych, zwrócona będzie w gotówce, lub wrachowana w ratę wpłaconą. Przeciwnie zaś od asygnacyj częściowych hipotecznych zwróconą być winna ze strony subskrybenta prowizyja 5%towa, policzona od dnia spłacenia aż do dnia, w którym zapadnie asygnacyja częściowa hipoteczna.

§. 14.

Zapadłe kupony od austryjackich zapisów długu Stanu przyjmowane będą zamiast austryjackiej waluty bankowej, albo zamiast brzęczącej monety srebrnej według tego, czyli w tej, lub w tamtej bywają wypłacone.

§. 15.

Raty spłacone być winny na tem miejscu, w którem podane zostało oświadczenie subskrypcyi, w dziesięciu równych kwotach częściowych, a to — ponieważ kaucyja jedną ratę stanowi — włącznie aż do

Die in österreichischen Staats-Schuldverschreibungen erlegte Kauzion muß aber längstens bis zum 15. Jänner 1852 in bares Geld umgewechselt werden, widrigens die Finanz-Verwaltung berechtiget seyn soll, die Verwerthung der statt Barem erlegten Effekten zu veranlassen.

§. 11.

Ueber den Erlag der Kauzion, diese mag in Barem, oder in Staats-Schuldverschreibungen geleistet worden seyn, erhält der Subskribent ein Zertifikat, welches bei Einzahlung der am 31. Oktober 1851 verfallenen Rate (§. 15) gegen einen Anlehensschein umgewechselt wird.

§. 12.

Der Betrag, der von den Theilnehmern am Anleihen als dessen Preis entrichtet werden muß, ist in der osterreichischen Bankvaluta gestellt. Ihnen bleibt jedoch freigestellt, den Erlag der einzelnen Raten entweder in Papiergeld oder in Silbermünze nach dem für die letztere festgesetzten Maßstabe zu leisten; doch findet eine Theilung der einzelnen Rate nicht in der Art Statt, daß ein Theil derselben in Papiergeld, der andere in Silbermünze gezahlt werde.

§. 13.

Dreiperzentige Kasse-Anweisungen von was immer für einem Datum und von was immer für einem Betrage, verloste und bereits fällige Lose der Staats-Anlehen von den Jahren 1834 und 1839, verzinsliche und unverzinsliche Reichsschatzscheine, Anweisungen auf die ungarischen Landes-Einkünfte und Parzial-Hypothekar-Anweisungen, werden statt österreichischer Bankvaluta angenommen.

Die auf den dreiperzentigen Kasse-Anweisungen, so wie auf den verzinslichen Reichsschatzscheinen bis zum Tage der Einzahlung verfallenen Zinsen werden bar vergütet, oder in den Einzahlungsbetrag eingerechnet. Dagegen müssen bei der Parzial-Hypothekar-Anweisungen die vom Tage der Einzahlung bis zum Verfallstage der Parzial-Hypothekar-Anweisung zu berechnenden 5perzentigen Zinsen von der Partei vergütet werden.

§. 14.

Verfallene Koupons von österreichischen Staats-Schuldverschreibungen werden anstatt österreichischer Bankvaluta, oder anstatt klingender Silbermünze angenommen, je nachdem sie in jener oder in dieser berichtiget werden.

§. 15.

Die Einzahlung ist an dem Orte, wo die Subskripzions-Erklärung eingebracht wurde, in zehn gleichen Theilbeträgen, und zwar — da die Kauzion eine Rate bildet — bis einschließig am

31. Października 1. Grudnia	1851.
15. Stycznia 16. Lutego 1. Kwietnia 1. Maja 15. Czerwca 15. Lipca 1. Września	1852.

§. 16.

Jeżeli kaucyja złożoną była w gotówce, uważana będzie jako pierwsza rata, a subskrybent otrzyma przy spłaceniu zapadającej na dniu 31. Października 1851 (drugiej) raty w zapisach długu Stanu, kwotę przypadającą na pierwszą ratę. Kwota w zapisach długu Stanu przypadająca za drugą ratę, wydaną zostanie przy spłaceniu trzeciej raty, która znowu dalszą stanowić ma kaucyję. W ten sposób każda później spłacona rata uważaną być winna jako kaucyja, a przy spłaceniu takowej wydane będą zapisy długu Stanu za ratę bezpośrednio poprzedzającą.

Przy spłaceniu ostatniej raty wręczone zostaną zapisy długu Stanu, przypadające na tęż i na ratę przedostatnią.

§. 17.

Jeżeli kaucyja złożoną została w zapisach długu Stanu, wydaną zostanie subskrybentowi za każką ratę, którą — przed zamienieniem kaucyi na gotówkę (§. 10) — spłaci gotowemi, odpowiednia kwota w zapisach długu Stanu. Po wymienieniu zaś kaucyi uważaną będzie takowa za ratę w gotówce spłaconą, przypadająca za nią kwota w zapisach długu Stanu wydaną zostanie przy spłaceniu najbliższej raty, i tak dalej postępować się będzie w sposób, jak w §. 16. wskazano.

§. 18.

Każde pojedyncze spłacenie raty, winno obejmować wartość nominalną pożyczki, przez 100 bez reszty podzielną.

Jeżeli kwota, na którą opiewa subskrypcyja, przyjęta, nie wynosi kwoty bez reszty przez tysiąc podzielnej, np. 1100 złr., 1200 złr., 1300 złr. i t. d. tak, iż kwota przypadająca na jednę ratę do spłacenia, nie przedstawia podzielnej bez reszty przez 100 wartości nominalnej pożyczki, wówczas należy uiścić spłacenie na tę kwotę, o którą suma subskrybowana przenosi kwotę przez 1000 bez reszty podzielną, w pierwszych terminach spłacenia, w ten sposób, iżby takowe w każdym z tych terminów wynosiło przynajmniej 100 złt. r. subskrybowanej wartości

31.	Oktober	1851,
1.	Dezember	
15.	Jänner	1852
16.	Februar	
1.	April	
1.	Mai	
15.	Juni	
15.	Juli	
1.	September	

zu leisten.

§. 16.

Ist die Kauzion in Barem erlegt worden, so gilt sie als die erste Einzahlungsrate, und der Subskribent erhält bei Einzahlung der am 31. Oktober 1851 fälligen (zweiten) Rate den, auf die erste Rate entfallenden Betrag Staatsschuldverschreibungen. Der für die zweite Rate gebührende Betrag Staats-Schuldverschreibungen wird erst bei Einzahlung der dritten Rate erfolgt, welche hinwieder die Kauzion zu bilden hat. In solcher Weise ist jede später eingezahlte Rate als Kauzion zu behandeln, und bei Einzahlung derselben sind die Staats-Schuldverschreibungen für die nächst vorhergehende Rate hinauszugeben.

Mit Einzahlung der letzten Rate werden die auf diese und die vorletzte Rate entfallenden Staats-Schuldverschreibungen ausgehändiget werden

§. 17.

Wurde die Kauzion in Staats-Schuldverschreibungen geleistet, so wird dem Subskribenten für jede Rate, welche er — bevor er die Kauzion in bares Geld umgewechselt hat (§. 10) — bar einzahlet, der entsprechende Betrag in Staats-Schuldverschreibungen erfolgt. Nach geschehener Umwechslung der Kauzion aber wird diese als eine bar eingezahlte Rate behandelt, der auf dieselbe entfallende Betrag Staats-Schuldverscheibungen bei Einzahlung der nächsten Rate erfolgt, und weiter auf die im §. 16 angegebene Weise vorgegangen.

§. 18.

Jede einzelne Einzahlung muß immer einen Nominalbetrag des Anleihens umfassen, welcher durch 100 ohne Rest theilbar ist.

Wenn der Betrag, auf welchen die angenommene Subskripzion lautet, einen durch 1000 ohne Rest nicht theilbaren Betrag, z. B. 1100 fl., 1200 fl., 1300 fl. u. s. w. ausmacht, mithin der, auf eine Rate einzuzahlende Betrag einen nicht durch 100 ohne Rest theilbaren Nominalwerth des Anleihens darstellt, so ist die Einzahlung auf den Betrag, um den die subskribirte Summe den durch 1000 fl. ohne Rest theilbaren Betrag überschreitet, in den ersten Zahlungsterminen dergestalt zu leisten, daß solche in jedem dieser Termine wenigstens auf 100 fl. des subskribir-

nominalnej. Tak więc, jeżeli suma subskrybowana np. 2700 złt. r. wynosi, winny obejmować spłaty za każdy z pierwszych siedmiu terminów trzysta złt. r., a za każdy z ostatnich trzech terminów po dwieście subskrybowanej wartości nominalnej.

§. 19.

Każdy subskrybent może zapłacić albo wszystkie raty, albo kilka rat naraz jeszcze przed terminem zapadłym.

Dozwala się także częściowej przedpłaty rat, wszelako wartość nominalna zapisów długu Stanu, przypadająca na kwotę przedpłaconą, musi bez reszty przez 100 być podzielną.

§. 20.

Od dnia, w którym uiszczona będzie spłata, policzone bedą na rzecz subskrybenta prowizyje od zapisów długu Stanu. To się ma także rozumieć o kaucyi, złożonej pierwotnie w gotowiźnie. Jeżeli zaś kaucyja dana była w zapisach długu Stanu, wówczas policzona będzie prowizyja dopiero od tego dnia, w którym została w gotowiznę zamienioną.

§. 21.

Kto nie zapłaci jednej tylko raty w terminach w §fie 15. naznaczonych, traci prawo względem każdej dalszej jeszcze nie zapadłej raty, a kaucyja jego na rzecz skarbu przepada. Lecz też i dla subskrybenta wszelkie już dalsze zobowiązanie ustaje.

ten Nominalbetrages erfolge. Hiernach hat also, wenn die subskribirte Summe z. B. 2700 fl. ausmacht, die Einzahlung für jeden der ersten sieben Termine dreihundert Gulden, für jeden der letzten drei Termine hingegen zweihundert Gulden des subskribirten Nominalbetrages zu umfassen.

§. 19.

Jeder Subskribent kann alle oder mehrere Raten zugleich vor ihrer Verfallszeit berichtigen.

Auch ist eine theilweise Vorausbezahlung der Raten gestattet; doch muß der auf den vorausbezahlten Betrag entfallende Nominalwerth der Staats-Schuldverschreibungen durch 100 ohne Rest theilbar seyn.

§. 20.

Von dem Tage, an welchem eine Einzahlung geleistet wird, sind die Zinsen von den dafür gebührenden Staats-Schuldverschreibungen gut zu rechnen. Dieses gilt auch von der, ursprünglich in Barem erlegten Kauzion. Wurde aber die Kauzion in Staats-Schuldverschreibungen geleistet, so werden die Zinsen erst von dem Tage gut gerechnet, an welchem sie in bares Geld umgewechselt wurde.

§. 21.

Wer auch nur eine Rate in den mit dem §. 15 festgesetzten Fristen nicht leistet, verliert den Anspruch bezüglich jeder noch nicht verfallenen Rate, und die Kauzion fällt dem Staatsschatze zu. Für den Subskribenten ist aber auch jede weitere Verbindlichkeit erloschen.

Wzór I.
oświadczenia subskrypcyi.

Podpisany oświadcza, do rąk kasy......................
(domu wekslowego N.) w..
iż niniejszem na rozpisaną pożyczkę rządową, mianowicie na:

Zapisy długu Stanu seryi A. kwotę nominalną.. złt. r. (cyfrą i słowami)
„ „ „ „ B. „ .. „ „ „ „

subskrybuje, wszelkim co do tejże pożyczki rządowej ustanowionym warunkom się poddaje, i składa oraz dla zabezpieczenia przyjętych zobowiązań, kaucyję na pożyczkę

Seryi A. w........... złot. r. (cyfrą i słowami)
w gotówce (w walucie bankowej, lub brzęczącą monetą srebrną)
w zapisach długu Stanu

Seryi B. w........... złt. r. (cyfrą i słowami)
w gotówce (w walucie bankowej, lub brzęczącą monetą srebrną)
w zapisach długu Stanu,

i życzy sobie, by mu prowizyja od zapisów długu Stanu seryi B, wypłacaną była w zagranicznem mieście handlowem (Amsterdamie, Frankfurcie nad M., w Paryżu lub w Brukseli)

Data i miejsce mieszkania.

Podpis subskrybenta.

Formulare I.

einer Subskripzions-Erklärung.

Der Unterzeichnete erklärt zu Handen der .... Kasse (des Wechselhauses N.) in ...., daß er auf das eröffnete Staats-Anlehen, und zwar auf

die Staats-Schuldverschreib. der Serie A den Nominalbetrag von .... fl. (in Ziffern und Worten)
" " " " " B " " " " "

subskribire, sich allen für dieses Staats-Anlehen festgesetzten Bedingungen unterwerfe, und erlegt zur Sicherstellung der übernommenen Verbindlichkeiten die Kauzion auf das Anlehen

der Serie A mit .... fl. (in Ziffern und Worten)
im Baren (Bankvaluta oder klingender Silbermünze);
in Staats-Schuldverschreibungen,

der Serie B mit .... fl. (in Ziffern und Worten)
im Baren (Bankvaluta oder klingender Silbermünze)
in Staats-Schuldverschreibungen,

und wünschet, daß die Zinsen von den Staats-Schuldverschreibungen der Serie B an dem ausländischen Handelsplatze (Amsterdam, Brüssel, Frankfurt am Main oder Paris) gezahlt werden.

Datum und Wohnort.

Unterschrift des Subskribenten.

Wzór II.

spisu austryjackich zapisów długu Stanu, złożonych na kaucyję.

Odnośnie do obwieszczenia i do oświadczenia subskrypcyi z dnia .... składa podpisany, jako kaucyję na rozpisaną powyższem obwieszczeniem pożyczkę, następujące niżej wyrażone c. k. austryjackie zapisy długu Stanu:

Nr.	Data	Stopa procentowa	Brzmiące na	Liczba kuponów	Kwoty nominalnej	Policzone w kwocie	Uwaga.
16.738	1. Marca 1831	5%	Okaziciela	12	1000 złr.	900 złr.	z jednym talonem
4.750	1. Sierp. 1830	3%	detto	8	500 „	270 „	detto
21.670	20. Lipca 1840	5%	Karola Weiss	—	100 „	90 „	związane (winkulowane) jako kaucyja na niniejszą pożyczkę
28.790	1. Marca 1834	—	Okaziciela	—	500 „	900 „	—
3.100	detto	1%	detto	10	1000 „	180 „	z jednym talonem
					3100 złr.	2340 złr.	

Data i miejsce pomieszkania.

Podpis składającego kaucyję.

Formulare II.

eines Verzeichnißes über die als Kauzion eingelegten österreichischen Staats-Schuldverschreibungen.

Mit Beziehung auf die Kundmachung und auf die Subskripzions-Erklärung vom .... erlegt der Unterzeichnete als Kauzion auf das mit der erwähnten Kundmachung eröffnete Anlehen nachfolgend verzeichnete k. k. österreichische Staats-Schuldverschreibungen:

Nr.	Datum	Zinsfuß	lautend auf	Zahl der Koupons	Nominal-Betrag	Angesetzt im Betrage	Anmerkung.
16.738	1. März 1831	5%	Ueberbringer	12	1.000 fl.	900 fl.	mit einem Talon
4.750	1. August 1830	3%	detto	8	500 „	270 „	detto
21.670	20. Juli 1840	5%	Karl Weiß	—	100 „	90 „	vinkulirt als Kauzion auf obiges Anlehen
28.790	1. März 1834	—	Ueberbringer	—	500 „	900 „	—
3.100	detto	1%	detto	10	1.000 „	180 „	mit einem Talon
					3.100 fl.	2.340 fl.	

Datum und Wohnort.

Unterschrift des Kauzions-Erlegers.

255.

Rozrządzenie c. k. Ministerstwa finansów z dnia 1. Września 1851,

(w Dzienniku praw państwa, część LVI., nr. 203, wydana dnia 7. Września 1851),

mocą którego zawiesza się uprzednio pozwolenie do nabycia pięcio-procentowych zapisów długu Stanu, prowizyje w srebrze przynoszących, nadane austryjackim wierzycielom Stanu, za zapadłe prowizyje lub kapitały, a oraz zarządza powolne zapisów takowych umorzenie przez fundusz umarzający.

Stosownie do najwyższego postanowienia z dnia 2. Sierpnia r. b. i w związku z innemi środkami finansowemi, zawiesza się tymczasem nadane w skutek ministeryjalnego dekretu z dnia 25. Czerwca 1849, nr. 316 tomu uzupeł. Dz. pr. pańs., austryjackim wierzycielom Stanu pozwolenie do zamiany zapadłych prowizyj i obligacyj pożyczki loteryjnej na pięcio-procentowe, w Frankfurcie nad Menem i w Amsterdamie monetą srebrną konwencyjną, prowizyje przynoszące zapisy długu Stanu, a to z tym dodatkiem, iż zamiana ta tylko jeszcze do 20. Września r. b. włącznie miejsce mieć może.

Do powolnego umorzenia urosłych już dotąd z tej zamiany, lub aż do dnia właśnie wspomnionego wynikających jeszcze zapisów długu Stanu, od tej to chwili użytą będzie kwota, równająca się corocznie jednemu odsetkowi ogólnej wartości tych zapisów długu Stanu w ten sposób, iż takowe na giełdach w Amsterdamie i w Frankfurcie nad Menem, tąż kwotą i wypadającemi z niej prowizyjami, wraz z złożonemi prowizyjami, zakupowane będą, a to, dopóki kurs tych zapisów długu Stanu na rzeczonych giełdach nie przenosi całkowitej wartości nominalnej.

F. Krauss m. p.

255.

Erlaß des Finanzministeriums vom 1. September 1851,

(im Reichs-Gesetzblatte LVI. Stück, Nro. 203, ausgegeben am 7. September 1851),

womit die, den österreichischen Staatsgläubigern ertheilte Bewilligung für verfallene Zinsen oder Kapitalien 5perzentige, in Silbermünze verzinsliche Staats-Schuldverschreibungen zu erhalten, vorläufig eingestellt, und die allmälige Tilgung der letzteren durch den Tilgungsfond eingeleitet wird.

In Gemäßheit der Allerhöchsten Entschließung vom 2. August d. J. wird im Zusammenhange mit anderen Finanz-Maßregeln die, den österreichischen Staatsgläubigern zu Folge Ministerial-Dekretes vom 25. Juni 1849, Nr. 316 des Ergänzungsbandes des R. G. B., bewilligte Umwandlung der verfallenen Zinsen und Lotto-Anlehens-Obligazionen in fünfperzentige, zu Frankfurt am Main und Amsterdam in Konvenzions-Silbermünze verzinsliche Staats-Schuldverschreibungen, einstweilen mit dem Beisatze eingestellt, daß dieselbe nur noch bis einschließig 20. September d. J. statt findet.

Zur allmäligen Tilgung der aus dieser Umwandlung bisher entstandenen, oder bis zu dem erwähnten Tage noch entstehenden Staats-Schuldverschreibungen wird von nun an ein Betrag, der jährlich Einem Prozente des Gesammtnennwerthes dieser Staats-Schuldverschreibungen gleich zu kommen hat, in der Art verwendet werden, daß dieselben an den Börsen von Amsterdam und Frankfurt am Main mittelst dieses Betrages und den entfallenden Zinsen und Zinseszinsen anzukaufen sind, so lange der Kours dieser Staats-Schuldverschreibungen an den genannten Börsen den vollen Nennwerth nicht überschreitet.

Ph. Krauß m. p.